

До
Конституционен съд на
Република България

СТ А Н О В И Щ Е

От

Съюз на пациентите в България
с адрес за кореспонденция:
София – 1756,
кв."Дървеница, бл.18А, вх.А, ет.1, ап.1
представяван от председателя
Росица Йорданова Минева
конституиран като заинтересована страна
по конституционно дело №12/2006г.

Уважаеми, госпожи и господа Конституционни Съдии,

Съюзът на пациентите в България, представявано от председателя Росица Йорданова Минева, се присъединява към искането на 54 народни представители от XL Народно събрание за установяване на противоконституционност на чл.4 и чл.5 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2007г. (обн. ДВ бр.105 от 2006г.). В подкрепа на изразеното становище за присъединяване излагаме следните наши доводи:

В чл.52, ал.1 от Конституцията на Република България е уредено правото на всеки български гражданин на здравно осигуряване, което му гарантира достъпна медицинска помощ. Конституцията декларира, че държавата закриля здравето на гражданите. С разпоредбите на чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК е въведено ограничение и нарушение на това прокламирано от Конституцията на Република България право на достъпност на всяко едно здравноосигурено лице до медицинска помощ при специализирано извънболнично лечение, при осъществяване на медико-диагностични дейности и на болнична помощ. Съгласно чл.4 от ЗБНЗОК всяко тримесечие НЗОК определя броя на назначаваните специализирани медицински дейности и стойността на назначаваните медико-диагностични дейности без обвързване с броя на пациентите. Чл.5 от ЗБНЗОК също накърнява правото на достъпна медицинска помощ на здравноосигурените лица, като предоставя на НЗОК да определя общата годишна стойност на болничната медицинска помощ, извършена по клинични пътеки от изпълнителите на помощта, разпределена по месеци.

Така уредена възможността на гражданите да ползват специализирана извънболнична помощ, медико-диагностични дейности и болнична помощ, е в нарушение на конституционно прокламираното право на гарантиран достъп до медицинска помощ. Налице е противоречие между потребностите на здравноосигурените лица и ограниченията с чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК възможности на общопрактикуващите лекари да осигурят на своите пациенти, които са ги избрали за личен лекар, необходимите направления за специализирана консултация или провеждане на съвместно лечение с лекар-специалист, за медико-диагностични дейности и за необходимото болнично лечение по клиничните пътеки. При изчерпване на лимита от медицински направления,

к
потупано със срок
за разпоредбите на чл.4 и чл.5
не могат да се представят
19.02.2007

които са предоставени на личния лекар съгласно принципа на чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК, пациентът,който се нуждае от съответната медицинска помощ,не би могъл да я получи. Чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК не гарантира на здравноосигурените лица свободен достъп до необходимата по вид и обхват медицинска помощ.Това е грубо нарушаване на правото на гражданина,който най-стриктно заплаща своите здравноосигурителни вноски,да получи гаранция от държавата в лицето на неговите избраници-народните представители,че наистина в Република България се зачита прокламираното от Конституцията право на равнопоставеност и достъп до медицинска помощ,че наистина здравноосигуреното лице-гражданин на Република България може да получи качествено здравно обслужване.

Считаме,че разпоредбите на чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК противоречат на чл.52,ал.1 от Конституцията на Република България.Съюзът на пациентите в България има за основна своя цел защита на правата на пациентите чрез всички законно допустими средства.Тъй като в случая е накърнено основното право на пациента да получи равен достъп до медицинската помощ,от която се нуждае,ние се присъединяваме към искането на 54 народни представители за установяване на противоконституционността на разпоредбите на чл.4 и чл.5 от ЗБНЗОК.



С уважение:

**(СПБ чрез председателя
Р.Минева)**